

Ret til, hvis han senere — efter at have betalt eet eller flere Afdrag — faar Interesse deri, at forlange Kvittering paa Gældsrevet. Kravet herom kan fremsættes naarsomhelst. Denne Regel omfatter ethvert Afdrag, hvad enten det ved Betalingen kunde forlanges afskrevet paa Gældsrevet eller ej, og der kan blive Brug for Reglen, selv om de betalte Afdrag er afskrevet paa Gældsrevet, hvis Afskrivningen — som det er den almindelige Fremgangsmaade i Praksis — kun bestaar i en uunderskrevet Paategning paa Gældsrevet. Reglen tilsigter navnlig at lette Skyldneren Adgang til at faa aflyst Panteret med Hensyn til betalte Afdrag.

Hvis et Gælds brev opsiges af Fordringshaveren eller Skyldneren, uden at det faar Paategning om Opsigelsen, risikerer Skyldneren efter Reglen i Udkastets § 15, 3die Led, at en godtroende Erhverver af Gældsrevet nægter at anerkende, at Gælden er opsagt. Der gives derfor i 4de Stykke udtrykkelig Skyldneren Ret til at forlange Paategning paa Gældsrevet om Opsigelse fra en af Parternes Side. Saafremt Fordringshaveren nægter at give Paategning om en af ham selv foretaget Opsigelse, maa Skyldneren kunne afvise denne. At Skyldneren maa have en tilsvarende Ret til at kræve Paategning om Aftaler eller andre Forhold, der medfører Ændring i Skyldforholdet, har man ikke fundet nødvendigt udtrykkelig at udtale i Loven.

Det finske og svenske Udkast adskiller sig paa enkelte Punkter fra det danske og norske. For saa vidt angaar fuldstændig Betaling, foreskrives det kun, at Gældsrevet skal tilbagegives, og at Fordringshaveren paa Forlangende skal give Skyldneren særskilt Kvittering. Med Hensyn til Betaling af Renter og Afdrag er det som Hovedregel foreslaaet, at Betalingen skal afskrives paa Gældsrevet. Kun hvor Renter og Afdrag, der efter Gældsrevet skal erlægges til bestemt angivne Tider, betales til en Person, hvis Ret er blevet tegnet paa Gældsrevet, er løs Kvittering tilstrækkelig. Disse Regler maa ses paa Baggrund af, at de fleste Omsætningsgældsbreve i

Finland og Sverige er Ihændeavgældsbreve. Hvis det betalte ikke afskrives paa Gældsrevet, kan Skyldneren vanskelig bevise, at den, han betalte til, har været Ihændeavgælder af Gældsrevet, og han risikerer derfor at blive tvunget til at betale to Gange.

Fra dansk Side anser man ikke en tilsvarende Regel for paakrævet, da de i Danmark forekommende Ihændeavgældsbreve ikke hjemler Afdragsbetaling og Renterne betales mod Rentekuponer.

Til § 22.

For at en Transport af en Fordring skal have Gyldighed overfor Overdragerens Kreditorer, kræves der efter nugældende Ret — bortset fra Transport til Sikkerhed, jfr. nedenfor — intet udover den blotte Aftale om Overdragelsen. Ved Pantsætning maa derimod negotiable Dokumenter enten overgives til Pantshaveren eller forsynes med Paategning om Overdragelsen, medens der med Hensyn til andre Fordringer maa gives Skyldneren Underretning om Pantsætningen, saaledes at han ikke kan frigøre sig ved at betale til Pantsætteren. Imidlertid har det voldt betydelige Vanskeligheder i Praksis at afgøre, i hvilke Tilfælde en Transport skal betragtes som sket til Sikkerhed, saaledes at Pantsætningsreglerne skal anvendes.

For at opnaa samme Regler om al Transport og Pantsætning, hvorved man vilde undgaa de nævnte Vanskeligheder, har Kommissionen haft under Overvejelse at foreslaa, at det i alle Tilfælde — og uanset om Fordringen er forfaldet eller ej — forlanges, for negotiable Gældsbreves Vedkommende, at Erhververen har faaet Gældsrevet i Hænde, for ikke-negotiable Gældsbreves Vedkommende, at Skyldneren har faaet Underretning. Idet der, for saa vidt angaar ikke-negotiable Gældsbreve, henvises til § 31 og Bemærkningerne dertil, bemærkes med Hensyn til negotiable Gældsbreve, at en saadan Regel imidlertid ikke vilde være rimelig i Tilfælde, hvor f. Eks. en Bank til en Kunde sælger et Papir, der bliver i Banken til Forvaltning for Kunden, og den vilde i særlig Grad medføre Ulemper,